

<sup>1</sup>Weil wir nun solche Verheißungen haben, Geliebte, so lasst uns von aller Befleckung des Fleisches und des Geistes uns reinigen und die Heiligung vollenden in der Furcht Gottes.

<sup>2</sup>Macht Raum für uns! Wir haben niemand Unrecht getan, wir haben niemand verletzt, wir haben niemand übervorteilt.<sup>3</sup>Nicht sage ich das, um euch zu verurteilen; denn ich habe schon zuvor gesagt, dass ihr in unserem Herzen seid, mitzusterben und mitzuleben.<sup>4</sup>Ich rede mit großer Zuversicht zu euch; ich rühme viel von euch; ich bin erfüllt mit Trost; ich habe überschwängliche Freude in all unserer Trübsal.

### **Der Eifer des Paulus für die Gemeinde**

<sup>5</sup>Denn als wir nach Mazedonien kamen, hatte unser Leib keine Ruhe; sondern wir waren von allen Seiten bedrängt: von außen mit Streit, von innen mit Furcht.<sup>6</sup>Aber Gott, der die Geringen tröstet, der tröstete auch uns durch die Ankunft des Titus; nicht allein aber durch seine Ankunft, sondern auch durch den Trost, mit dem er bei euch getröstet worden war. Er berichtete uns von eurem Verlangen, eurem Weinen, eurem Eifer für mich, so dass ich mich noch mehr freute.<sup>8</sup>Denn wenn ich euch durch den Brief traurig gemacht habe, reut es mich nicht. Und wenn es mich reute — ich sehe wohl, dass jener Brief euch vielleicht eine Weile betrübt hat —,<sup>9</sup>so freue ich mich doch nun, nicht darüber, dass ihr betrübt worden seid, sondern dass ihr betrübt worden seid zur Reue. Denn ihr seid betrübt worden nach Gottes Willen, so

<sup>1</sup>پس، ای عزیزان، چون این وعده‌ها را داریم، خویشتن را از هر نجاست جسم و روح طاهر بسازیم و قدوسیّت را در خدا ترسی به کمال رسانیم.

<sup>2</sup>ما را در دل‌های خود جا دهید. بر هیچ‌کس ظلم نکردیم و هیچ‌کس را فاسد نساختم و هیچ‌کس را مغبون نمودیم.<sup>3</sup>این را از روی مذمت نمی‌گویم، زیرا پیش گفتم که در دل ما هستید تا در موت و حیات با هم باشیم.<sup>4</sup>مرا بر شما اعتماد کلی و درباره‌ی شما فخر کامل است. از تسلی سیر گشته‌ام و در هر زحمتی که بر ما می‌آید، شادی وافر می‌کنم.

### **شادمانی پولس**

<sup>5</sup>زیرا چون به مکادونیه هم رسیدیم، جسم ما آرامی نیافت، بلکه در هر چیز زحمت کشیدیم؛ در ظاهر، نزاع‌ها و در باطن، ترس‌ها بود.<sup>6</sup>لیکن خدایی که تسلی‌دهنده افتادگان است، ما را به آمدن تیطس تسلی بخشید.<sup>7</sup>و نه از آمدن او تنها بلکه به آن تسلی نیز که او در شما یافته بود، چون ما را مطلع ساخت از شوق شما و نوحه‌گری شما و غیرتی که درباره‌ی من داشتید، به نوعی که بیشتر شادمان گردیدم.<sup>8</sup>زیرا که هرچند شما را به آن رساله محزون ساختم، پشیمان نیستم، اگرچه پشیمان هم بودم زیرا یافتیم که آن رساله شما را اگر هم به ساعتی، غمگین ساخت.<sup>9</sup>الحال شادمانم، نه از آنکه غم خوردید بلکه از اینکه غم شما به توبه انجامید، زیرا که غم شما برای خدا بود تا به هیچ‌وجه زبانی از ما به شما نرسد.<sup>10</sup>زیرا غمی که برای خداست منشأ توبه می‌باشد بجهت نجات که از آن پشیمانی نیست؛ اما غم دنیوی منشأ موت است.<sup>11</sup>زیرا اینک، همین که غم شما برای خدا بود، چگونه کوشش، بل احتجاج، بل خشم، بل ترس، بل اشتیاق، بل غیرت، بل انتقام را در شما پدید آورد. در هر چیز خود را ثابت کردید که در این امر میرا هستید.<sup>12</sup>باری هرگاه به شما نوشتم، بجهت آن ظالم یا مظلوم نبود، بلکه تا غیرت ما درباره‌ی شما به شما در حضور خدا ظاهر شود.<sup>13</sup>و از این جهت تسلی یافتیم لیکن در تسلی خود شادی ما از خوشی تیطس بی‌نهایت زیاده گردید چونکه روح او از جمیع شما آرامی یافته بود.<sup>14</sup>زیرا اگر درباره‌ی شما بدو فخر کردم، خجل نشدم بلکه چنانکه همه‌ی سخنان را به شما به

dass ihr von uns keinen Schaden erlitten habt.<sup>10</sup> Denn die Traurigkeit nach Gottes Willen wirkt eine Reue zur Seligkeit, die niemand bereut; die Traurigkeit der Welt aber bewirkt den Tod.<sup>11</sup> Denn siehe, eben dieses betrübt worden sein nach Gottes Willen, welchen Eifer hat das in euch bewirkt, dazu Verantwortung, Unwillen, Furcht, Sehnsucht, Fleiß, Bestrafung! Ihr habt in allen Stücken bewiesen, dass ihr rein seid in der Sache.<sup>12</sup> Darum, wenn ich euch auch geschrieben habe, so ist's doch nicht geschehen um dessentwillen, der beleidigt hat, auch nicht um dessentwillen, der beleidigt worden ist, sondern damit euer Fleiß uns gegenüber offenbar werde bei euch vor Gott.<sup>13</sup> Deswegen sind wir getröstet worden. Außer diesem unserem Trost haben wir uns noch überschwänglicher gefreut über die Freude des Titus; denn sein Geist ist erquickt worden von euch allen.<sup>14</sup> Denn was ich vor ihm von euch gerühmt habe, darin bin ich nicht beschämt worden; sondern, wie alles wahr ist, was wir mit euch geredet haben, so ist auch unser Rühmen vor Titus wahr geworden.<sup>15</sup> Und er ist euch gegenüber überaus herzlich gesinnt, wenn er an den Gehorsam von euch allen denkt, wie ihr ihn mit Furcht und Zittern aufgenommen habt.<sup>16</sup> Ich freue mich, dass ich mich in allem auf euch verlassen kann.

راستی گفتیم، همچنین فخر ما به تیطس راست شد.<sup>15</sup> و خاطر او به سوی شما زیادتیر مایل گردید، چونکه اطاعت جمیع شما را به یاد می‌آورد که چگونه بهترس و لرز او را پذیرفتید.<sup>16</sup> شادمانم که در هر چیز بر شما اعتماد دارم.